

Brinckman, John: Hartspann (1842)

1 Mi is, ick weet nich, wu mi is –
2 ick glöw, min Hart dat steiht,
3 as ob furtst dal ick fallen müßt,
4 wenn Hans vöræwer geiht.

5 Denn schütt mi so to Kopp dat Blot,
6 vör de Ogen ward mi't swart;
7 ick warr denn as sonn Kräwt so rot,
8 mi spannt dat so dat Hart.

9 Mi is denn so beswögt; ick weet,
10 dat tröck sacht wedder weg,
11 wenn'ck mi eens orig afschüdd'n let
12 un Hans dor wat vun segg.

13 Ick weet woll, wenn ick em man bed –
14 he klöwt dor achter Stämm –,
15 wat he to Leew mi't sacht eens ded,
16 man ick schäm mi so vör em.

(Textopus: Hartspann. Abgerufen am 23.01.2026 von <https://www.textopus.de/poems/63427>)